

Benvolguda COMUNITAT EDUCATIVA del BERENGUER D'ANOIA,

Demà es compleixen 50 anys de l'inici de l'activitat al nostre centre. Dia 11 d'octubre de l'any 1970 es va fer a Inca la «Solemne obertura de curso del nuevo Instituto Nacional de Enseñanza Media».

Malauradament no hem pogut dur a terme el desenvolupament del programa d'actes del cinquantenari que estava previst. Com a acte simbòlic, els antics alumnes han organitzat la repetició de la foto que apareix a la notícia que us adjuntam. 50 anys després. Una manera simbòlica de mostrar que hi som, que el pas del temps ha mantengut inalterables els principis i les arrels del nostre centre. I que l'estimació cap a l'institut de tots i totes els que hi hem passat és compartida.

L'IES Berenguer d'Anoia, *el Berenguer*, és, ha estat i serà sempre un referent educatiu i cultural de la comarca d'Inca. No hi ha cap dubte. Sempre ha anat una passa endavant en el món educatiu i ha comptat, i compta, amb dones i homes compromesos amb l'educació pública.

La història educativa d'Inca feu un tomb radical, durant el curs 70-71, amb la inauguració d'un institut que va fer possible que els alumnes de la ciutat i de la comarca no s'haguessin de desplaçar a Palma per continuar els seus estudis secundaris. El centre va néixer amb la primera Llei General d'Educació, però encara com a Institut d'Ensenyament Mitjà d'Inca. Era el tercer institut de l'illa; hi havia, també, el masculí i femení de Ciutat. Aplicant la nova Llei, esdevingué Institut de Batxillerat, l'any 1973. Va ésser el primer centre que impartí educació mixta.

Des dels inicis, als anys 70, el centre va viure una època on el turisme havia propiciat un cert creixement econòmic de l'illa que necessitava desenvolupar-se socialment i cultural. El primer director ja va trobar resistències per aconseguir una educació generalitzada i gratuïta i les sabé contraposar a uns professors motivats, a uns alumnes autèntics, alguns provinents del medi rural, amb ganes d'aprendre, i a unes famílies que volien per als seus fills i filles allò que se'ls havia negat a ells. La història del Berenguer d'Anoia arrancà l'agost de 1970, quan Joan Lacomba, catedràtic de dibuix, s'implicà en cos i ànima per posar en marxa l'institut, malgrat tots els entrebancs existents. Durant dos anys, l'alumnat i el professorat varen haver de conviure amb els picapedrers que arreglaven els desperfectes de l'edifici que havia projectat l'arquitecte basant-se en un reglament de l'any 1942. El centre constava de dos edificis. N'hi havia un destinat exclusivament per a nins i professors i un altre per a nines i professores, encara que mai es va arribar a dur a terme aquesta segregació, sinó que es va fer una aposta per la igualtat des dels inicis.

A dia d'avui, en ple segle XXI, complim els 50 anys, i l'institut manté fermes els principis que el veieren néixer. És cert que la societat ha canviat i l'alumnat és molt més divers. També ha canviat la fesomia inicial del centre, i talment com si la roda del temps no s'hagués deturat, hem tornat a estar en obres. L'edifici ha crescut. Les circumstàncies són diferents, encara que patim, també ara, constants canvis de lleis educatives. És el cicle de la vida. I el Berenguer en té molta, de vida.

I si el Berenguer s'ha caracteritzat per alguna cosa, al llarg d'aquest mig segle, ha estat precisament per saber on va. Sempre avançant. Com la vida. Si bé és cert que no s'ha vist tampoc alliberat d'algunes tempestes, també ho és que, davant les dificultats, s'ha mantingut immutable i ha estat capaç d'enfrontar-se a qualsevol situació i de mantenir la mà ferma al timó vers l'horitzó del seu destí.

Arribam als 50 anys i malgrat la situació de pandèmia que patim, s'han de celebrar. Encara que només sigui amb un moment personal per al record de tots i totes les hem format i/o formam part de la seva història.

Per acabar, voldria donar les gràcies a totes les persones que s'han implicat en aquest cinquantenari, però d'una manera molt especial als *jubilats*, antics alumnes i professors, que han dedicat, enguany, moltes hores a recordar el mig segle de vida del *Berenguer*, difonent imatges antigues, escrits i organitzant trobades.

Voldria fer, també, un esment especial per a tots aquells i aquelles, tant professors i professores com alumnes que ja no hi són, però que un dia hi eren i també feren història.

Salut,

Maria Magdalena Coll Juan
Directora IES Berenguer d'Anoia

Inca, a 10 d'octubre de 2020